

Revoluciológia: Metamorfózy revolúcie – spolitizovaná sexualita

Mikuláš Hučko

13. októbra 2021 ✚ *História* ✚ *Revolúcia a kontrarevolúcia*

Zdroj: Public Domain Pictures

pokračovanie

Prebieha ďalšia vlna veľkej Revolúcie. Revolúcia proti základom civilizácie, ktorú kedysi vybudovala katolícka Cirkev, a ktorá bola založená na rímskom práve, gréckej filozofii a kresťanskej morálke.

Parný valec postupujúcej deštruktívnej Revolúcie nesie v súčasnosti transparent s nápisom GENDERIZMUS, ktorý je verejnosti prezentovaný ako „vedecký svetonázor“. Jeho „vedeckosť“ je síce rovnaká ako bol svojho času *lysenkoizmus* v Sovietskom zväze, ale to nie je prekážkou jeho šírenia, hoci tvrdí veci, ktoré **každý človek dokáže rozoznať ako lož**. Napriek tomu sa mu darí ovládnuť zdravý rozum ľudí a stáva sa dominantnou ideológiou našej doby.

Táto ideológia sa však nezrodila zo dňa na deň, ani z roka na rok. Súvisí so sekularizmom a sexuálnou revolúciou konca 20. storočia. Ba existuje priame spojenie medzi dvoma fenoménmi: **zrušením kresťanstva ako dominantnej kultúrnej sily a transformáciou sexuálnej morálky**.

V 20. storočí revolucionári vystupujúci ako politická ľavica začali považovať odstránenie tradičných sexuálnych noriem za prostriedok, ktorým možno zničiť kresťanstvo. Samozrejme, nebolo to pre nich nič nové, a sexuálna morálka a náboženstvo neboli ich novým cieľom. Normatívny status celoživotného monogamného manželstva bol podrobovaný kritike už na začiatku 19. storočia, pretože ľudská sloboda podľa týchto mudrlantov spočívala z veľkej časti v imaginárnej „sexuálnej slobode“. Pre Marxa bolo odstraňovanie náboženských ilúzií dôležitou súčasťou prípravy proletariátu na revolúciu. Ľavica spojila tieto dve myšlienky tak, že inovatívne **charakterizovala útlak ako čosi, čo má významnú, dokonca ústrednú psychologickú zložku**. Zatiaľ čo tradičná ľavica považovala útlak v podstate **za ekonomický**, niektorí marxisti v 30. rokoch 20. storočia vychádzali z Freudovej antropológie a útlak presunuli do oblasti psychológie. Po druhé, opäť vychádzajúc z Freuda, títo myslitelia **sexualizovali psychológiu, a útlak spojili so sexuálnymi normami**.

Intelektuálnym predchodcom modernej filozofie „spolitizovanej sexuality“ bol Wilhelm Reich, ako ju vyjadril v knihe *Sexuálna revolúcia* už v roku 1936. Reich **nahradil marxistické kategórie buržoázie a proletariátu zástancami represívnej morálky na jednej strane a zástancami sexuálnej slobody na strane druhej**. Triedny boj klasického marxizmu zostal, ale prejavoval sa v rôznych, vzájomne sa vylučujúcich, prístupoch k sexu a sexualite. Tradičné sexuálne normy boli podľa ľavice iba ideologickým nástrojom na udržiavanie buržoázneho sveta. Politická revolúcia preto musela mať ústrednú sexuálnu zložku, pretože oslobodenie od útlaku sa najzjavnejšie prejavuje **oslobodením od „buržoáznej sexuálnej morálky“**. Ako? Postavením sexu do centra verejného života a následným odmietnutím pojmov používaných na ochranu tradičnej morálky, ako je zdržanlivosť a **cudnosť**. Ale vtedy sa ešte nehovorilo o 250 pohlaviach...

Taliansky filozof Augusto del Noce (1910 – 1989) poukázal na jeden znepokojujúci aspekt: **žiadny dialóg, žiadna argumentácia medzi kresťanmi a sexuálnymi revolucionármi nie je možná. Prečo? Pretože chýba dohoda, na základe ktorej by akýkoľvek dialóg mohol prebiehať**. Vidíme to aj dnes: kresťan má námietky voči homosexuálnemu sexu, ale homosexuálny aktivista ich vníma ako **popieranie jeho identity**. Kresťan vidí v abstinencii odpoveď na pohlavne prenosné choroby; sexuálne „slobodní“ revolucionári ju považujú za úplne krajnú možnosť, pretože vraj „bráni slobode“; oni si nič odopierať nebudú, pre nich sú oveľa lepšie technické, amorálne riešenia, ako antikoncepcia, antivirotiká a antibiotiká.

Prečo je to tak?

Del Noce zdôrazňoval, že je to zápas medzi dvomi svetmi a že otázka erotizmu je predovšetkým otázkou metafyziky. Účel sexu z hľadiska kresťanského učenia je spájajúci či zjednocujúci, pretože ide o pečať jedinečného vzťahu medzi jedným mužom a jednou ženou, a je prokreatívny. Obe súvisia s transcendentnom či posvätnom. Sex imituje Božiu tvorivosť a odráža tak obraz, na ktorý sme stvorení, spája jedného muža s jednou ženou spôsobom analogickým zväzku medzi Kristom a jeho Cirkvou. Jeho zmysel netreba hľadať len v samotnom akte, **ale v hlbších štruktúrach vzťahu**. Chápať sex ako niečo iné –, alebo že dokonca vôbec nič neznamená – znamená popierať závislý, stvorený status ľudských bytostí.

Zdroj: Flickr

Pre revolucionárov svet, ktorý vznikol sám od seba a nemá Stvoriteľa, nemá nič, čo by mu dávalo zmysel, nič, čo by presahovalo súčasnosť. A preto podľa nich všetko, čo si robí nárok na takúto transcenciu, **je iba ideologická maska, za ktorou sa skrýva snaha o získanie moci**. Aj manželstvo je vraj užitočné len dovtedy, kým sú zmluvné strany šťastné; deti fungujú ako terapia alebo symboly statusu, nie

ako cieľ sám o sebe, alebo ako budúcnosť presahujúca život rodičov.

Svet, v ktorom je dôstojnosť založená na predstave, že ľudia sú stvorení na Boží obraz, sa veľmi líši od sveta, v ktorom je dôstojnosť založená na individuálnej autonómii.

Hlavné tvrdenie genderizmu ako vyššej fázy sexuálnej revolúcie znie, že biologické pohlavie ľudí nie je pre ich identitu dôležité a že si ľudia môžu donekonečna vyberať medzi mužským a ženským pohlavím. Toto tvrdenie nemá nič spoločné s vedou, ale s ideológiou, a teda s falošným vedomím. Veď každá jedna bunka ľudskej bytosti je buď muž (chromozóm XY) alebo žena (XX chromozóm). Keď žena urobí zo seba muža, zostáva ženou, ktorá bude potrebovať medikamentózne mužské hormóny po celý život, a ktorá vedome zmrazila svoje telo. Keď muž zo seba urobí ženu a súťaží so ženami, tie nemajú šancu oproti nemu, pretože ako muž je fyzicky silnejší.

Kontrarevolucionári musia mať jasno v tom, že zrušenie všetkých morálnych hraníc v sexualite znamená rozbitie jednoty človeka zloženého z tela, ducha a duše. Človek nemôže byť šťastný, **ak potlačí túžbu po trvalej láske**. Žiadne manželstvo a žiadna rodina nemôžu prežiť bez vernosti medzi manželmi.

Rodová ideológia je teda najhlbšou možnou vzburou proti Bohu. Človek neprijíma, že je stvorený ako muž alebo žena. Nie! Hovorí: „*Ja rozhodujem! Toto je moja sloboda!*“ – proti skúsenosti, proti prírode, proti rozumu, proti vede!

Revolúcia rodovej ideológie má silný vplyv na deti; najmladší sú už roky obeťami sexuálnej revolúcie. Výskumy ukazujú, že dospievajúca generácia je väčšinou diagnostikovaná ako fyzicky a/alebo psychicky chorá. Dochádza k posunu príznakov ochorenia z akútneho na chronické. Podľa publicistky Gabriele Kubyovej v Nemecku priemerná žena používa antikoncepciu 15 rokov. Ak je dieťa nechcené, vykoná sa interrupcia. Ak chce dieťa a ide o neplodný pár alebo pár rovnakého pohlavia, chýbajúci genetický materiál sa kúpi a dieťa sa vyrobí umelo, možno aj v prenajatej maternici. Potom sa dieťa čo najskôr umiestni do škôlky a neskôr do školy, kde je násilne sexualizované. Je vystavené vplyvu internetu a smartfónom. Veľká časť detí musí prežívať rozvod svojich rodičov. Prečo by nás teda malo prekvapovať, že sa deti majú zle?

Sexuálnych revolucionárov to však netrápi: ich ďalekosiahlu stratégiu na celom svete presadzuje OSN a EÚ. Stačí sa pozrieť na dokument „*Medzinárodné technické usmernenie k sexuálnej výchove*“, venovaný deťom a dospievajúcim vo veku od 5 do 18 rokov, a ktorý spoločne vydali UNICEF, UNAIDS, UN Women a WHO. Podľa tohto dokumentu sa majú malé deti oboznamovať s masturbáciou; akákoľvek sexuálna aktivita je v poriadku; nežiaduce účinky, ako sú sexuálne ochorenia alebo tehotenstvo (vždy spomínané v jednom slede), sa dajú odsunúť antikoncepciou alebo, relatívne, potratom.

Bez podpory globálnych organizácií by presadzovanie promiskuity bolo pravdepodobne oveľa ťažšie. Úspech sexuálnej revolúcie by nebol možný ani bez „rozvoja“ v oblasti antikoncepcie. **Sexualizovaná spoločnosť, v ktorej sú sex a plodnosť systematicky oddelené, potrebuje antikoncepciu a potraty ako vzduch na dýchanie.** Kontrarevolučná encyklika Pavla VI. *Humanae vitae* z roku 1968, ktorá potvrdila neprípustnosť antikoncepcie, vyvolala skutočnú búrku odporu dokonca aj v Cirkvi, i mimo nej. Pritom to bol **prorocký dokument**. Všetky pápežove varovania sa ukázali ako správne. Šesťdesiat rokov po uvedení tabletky na trh už nie je možné zatajiť informáciu, že jej

užívanie je spojené so závažnými vedľajšími účinkami. Prakticky neexistuje závažné ochorenie, ktorého pravdepodobnosť by sa užívaním nezvýšila. Patrí medzi ne rakovina prsníka, rakovina krčka maternice, krvné zrazeniny a infarkty. Ale zdravotné účinky nie sú to najhoršie, čo ženu postihuje. Potrat je vlastne „plán B“ antikoncepcie.

Sexuálnu revolúciu presadzujú elity politického sveta a veľké financie. Všetky oblasti spoločnosti sú infiltrované, najmä univerzity a médiá. Globálna sexuálna revolúcia má v mnohých krajinách výrazne protikatolícky charakter. Sloboda prejavu a náboženského vyznania je potláčaná. Napriek tomu však nechýbajú kresťania, ktorí chcú spojiť vieru s rodovou ideológiou. Nechápu, že ideológia gender je prúdom filozoficko-náboženského gnosticizmu, ktorý má stáročnú históriu a vyznačuje sa vzburou proti Bohu Stvoriteľovi. K tejto tradícii patria filozofickí koryfeji a aktivisti sexuálnej revolúcie. Bez výnimky ide o ateistických mysliteľov, ktorí obliekajú marxistickú/komunistickú ideológiu do nových šiat, aby vyhovovala modernej dobe. Mnohí z nich sú homosexuáli.

Je jasné, že revolúcia LGBT, ktorá prebieha už mnoho rokov, je iba jednou etapou oveľa väčšieho civilizačného prevratu, ktorý sa odohráva pred našimi očami. Uvažuje niekto o tom, aký bude konečný výsledok, kam nás táto revolúcia zavedie? Bude to povinný homosexualizmus? Depopulácia? Transhumanizmus? To nevie nikto, ani samotní revolucionári. Dôvod je jednoduchý – v revolúcii nikdy neexistuje konečný cieľ. Bolo to tak v revolúcii Martina Luthera, bolo to tak vo Francúzskej revolúcii, bolo to tak vo všetkých variantoch – od sovietskej po kambodžskú komunistickú revolúciu. Bohužiaľ, tak je to aj teraz.

Hlavné ciele revolúcie naprojektovali postmoderní filozofi. Ich myšlienky si osvojili revolucionári v roku `68 vytvoriac pomerne precízny scenár akcií rozložených v čase podľa salámovej taktiky. Filozofi však nepredpokladali, že **vládu nad ideológiou prevezmú peniaze**. Vďaka miliardám dolárov a eur mocní globálni hráči usmerňujú dúhových, červených i zelených revolucionárov smerom, ktorým chcú.

Na prelome 17. a 18. storočia Joseph de Maistre napísal, že „história nás učí, že revolúcie, ktoré začali najmúdrejší ľudia, vždy končili šialenci“. Tak to bolo napríklad v roku 1789, keď „tábor rozumu a umiernenosti“, ako sa pôvodne prezentovali jakobíni, požadoval „iba“ konštitučnú monarchiu, modernizáciu daňového systému, zrušenie cenzúry atď. Rozum a umiernenosť však veľmi rýchlo nahradil radikalizmus a všetky pekné heslá o slobode boli hodené do koša. Jedinou istotou bola perspektíva gilotíny, a to vrátane samotného otca revolúcie, Maximiliána de Robespiera.

Aká „istota“ čaká našich novodobých revolucionárov?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/revoluciologia-metamorfozy-revolucie-spolitizovana-sexualita/>